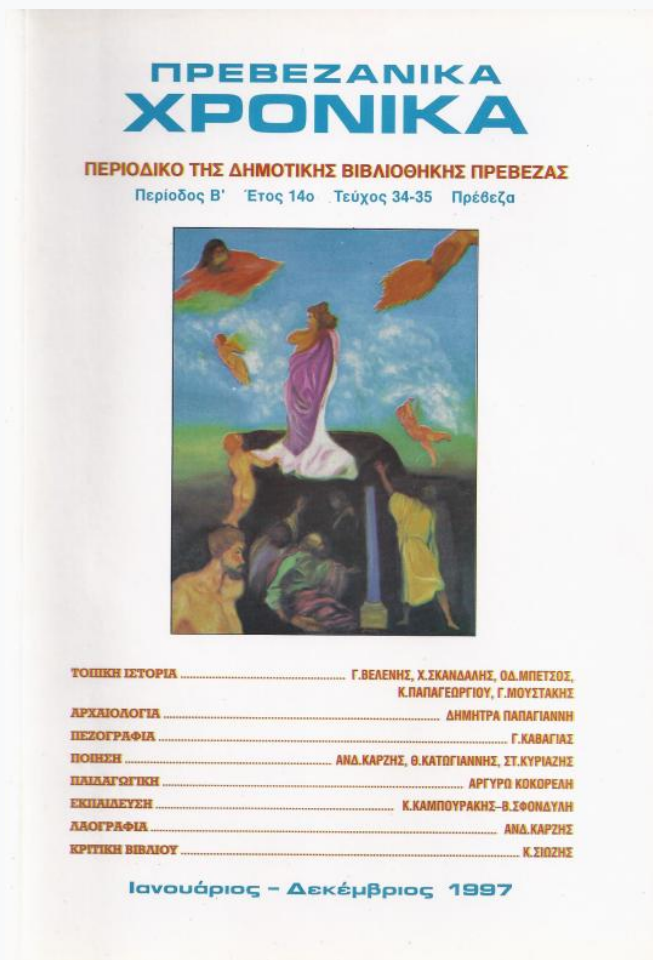

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 34-35 (1997)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 34-35 (1997)

Δειλινό, Στην Πρέβεζα

Ανδρέας Καρζής

doi: [10.12681/prch.29255](https://doi.org/10.12681/prch.29255)

Copyright © 2022, Ανδρέας Καρζής

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καρζής Α. (2022). Δειλινό, Στην Πρέβεζα. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (34-35), 89–90. <https://doi.org/10.12681/prch.29255>

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΖΗΣ**ΔΕΙΛΙΝΟ**

Δειλινό.

Και χάνομαι μεσ' στους συλλογισμούς μου
καθώς βυθίζομαι στα γκριζοπράσινα νερά της μνήμης
που με οδηγούν μακριά ενώ τα βλέφαρά μου
βαραίνουν κάτω από της θάλασσας τα κάστρα
μ' ένα πικρό χαμόγελο στα χείλη.

Δειλινό..!

Και τα μάτια μου θαλασσοδέρνονται
στα βράχια της προσμονής...
Αυτή τη νύχτα ας μπορούσα
τον ήλιο να φιλήσω στα μαλλιά σου,
τα κρινένια σου χέρια στα δικά μου
να κρατήσω
και ό,τι δικό σου
να γίνει για πάντα ιερό προσκυνητάρι.

*Από την ποιητική συλλογή του
"Ψίθυροι στο σκοιάδι"*

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΖΗΣ**ΣΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑ**

Ποιο κύμα θα σε φέρει στ' όνειρό μου
να πλώ από την αύρα σου γουλιά
για μια στιγμή να δω το φτωχικό μου
πούγινε ερείπιο σε μια γειτονιά!

Να σκαρφαλώσω κει στην ακακία
σαν τότε που ήμουνα παιδί
και να φωνάζει η κυρά-Ολυμπία
που έκοψα το γιασεμί!

Τους παιδικούς μου φίλους να 'βρω πάλι
μ' άσπρα και φαλακρά μαλλιά
να κάνουμε μια τσάρκα στ' ακρογιάλι
να ξαναθυμηθούμε τα παλιά.

Κι όταν τα δάκρυα από τα μάτια
γίνουν αγκάθια στην καρδιά
θα γίνει ο κόσμος μου κομμάτια
σαν όνειρο κάποια βραδιά.

*Από την ποιητική συλλογή του
"Κυνηγώντας το φως"*